4

1.

Dachau (München) 7 Februarie 1944.

STADIUL ACTUAL AL CRIZEI DE CONDUCERE IN MIŞCARE.-

Soarta a făcut ca in aceşti ani tragici şi decisivi pentru existenţa neamului nostru Mişcarea Legionară să aibă,in urma asasinării Căpitanului, o acută criză de conducere. Acest fapt care a impiedicat şi impiedică Mişcarea să-şi dea intregul său aport in actualul războI intre cele două lumi, ne-a chinuit in permanenţă in aceşti trei ani de exil impliniţi, cu un apăsător sentiment de răspundere fiindcă ne dădeam seama că criza de conducere in Mişcare are repercusiuni adânci in criza internă a Statului Român.

Nu intenţionez in această expunere să amintesc de toate cauzele care au adus la actuala criză de conducere in Mişcare in raport cu situaţia internă şi externă. Despre aceste cauze şi consecinţele lor am discutat mereu in aceşti ani de exil şi eu am avut prilejul să mi le fixez in scris in diferitele comunicări din şedinţele noastre de lucru precum şi in popasul de orientare făcut acum un an.

In cele ce urmează mă voiu mărgini numai să, infăţişez,in mod sumar şi schematic,trăsăturile caracteristice ale situaţiei in care ne găsim la incheierea acestui al treilea an de exil şi un an şi mai bine de lagăr-inchisoare, precum şi punctul mort la care s'a ajuns in legătură cu rezolvarea crizei de conducere, aşa cum rezultă din ultimele intâmplări petrecute intre noi.

Am recurs la această metodă scrisă pentru următoarele motive mai principale :

1). Spre a evita discuţii verbale care intr'o atmosferă incărcată uşor pot aluneca in expresii nepotrivite generatoare mai mult de neinţelegeri decât de clarificări.

2). Să pot imbrăţişa intr'o expunere mai sistematică toate aspectele problemei care se pun precum şi solutiile care se impun, spre a oferi in acelaş timp şi un cadru de discuţie,pentru a se reflecta cu toată seriozitatea şi intregul sentiment de răspundere care apasă asupra noastră.

./.

274

I. Necesitatea Lămuririi.

Informaţiile aduse de camaradul nostru Mile Lefter dela Rostock şi Buchenwald in legătură cu evoluţia lucrurilor la grupurile de legionari aflaţi internaţi in lagărele de acolo, sunt de natură de a ne scoate din izolarea in care eram puşi de când prin arestarea noastră s'a intrerupt contactul cu ei.

Faţă de această nouă situaţie este absolut necesară o lămurire atât pentru legionarii de acolo cât şi pentru autorităţile germane pendinte. Aceasta cu atât mai mult cu cât acum când cunoaştem situaţia din acele lagăre, evitarea luării unei poziţii sau lămuriri, ar putea fi interpretată ca o consimţire tacită la cele ce se intâmplă acolo, şi intr'un sens contrariu de cel care ne-am fixat prin hotărârea dela 1 Ianuarie 1943.

Această lămurire tergiversată aproape o lună şi jumătate dela venirea camaradului Mile Lefter, nu poate fi amânată mai mult decât cu riscul de a dăuna şi mai mult intereselor Mişcării.

II. Fapte n o u i .

Din cele arătate până acum - până la pregătirea unei expuneri scrise complet de camaradul Lefter - precum şi din actele prezentate, se desprind următoarele categorii de fapte noui :

1. Grupurile de legionari dela Buchenwald şi Rostock s'au impărţit in două tabere, in mod oficial, adică cu cunoştinţa autorităţilor germane respective şi chiar din iniţiativa lor pentru a se evita incăerări

2. Această impărţire s'a făcut pe chestia şefiei a fostului Comandant al Mişcării Legionare Horia Sima, după evadarea şi aducerea lui din Italia, unii considerându-l mai departe şef al Mişcării şi totodată solidarizându-se cu el, alţii negându-i această calitate şi desolidarizându-se de fapta lui.

3. Atmosfera de ostilitate intre aceste două tabere care in fapt adică din punct de vedere material nu sunt izolate una de alta, este atât de incărcată incât s'au produs chiar incidente sângeroase cum a fost cazul Pepici la Buchenwald şi Arţăreanu la Rostock şi nu sunt excluse şi altele cu mult mai grave.

4. Mijloacele cu care se infruntă, epitetele gratuite de „trădători"

./.

- 275 -

care şi le asvärle reciproc,atacuri laşe pe la spate (cazul Pepici care a fost atacat de 7 inşi din tabära adversä pe când dormea,etc.) aratä nu numai cä s'a pierdut orice eleganţä legionarä, cavalerism sau loialitate, dar cä ne gäsim in fata unor simptome ingrijorätoare de adeväratä satanizare a spiritelor.

5. Aspecte cu totul noui şi inedite faţä de cele care ni s'au prezentat pe când eram la Berkenbrück in legäturä cu aşa zisul complot descoperit la Rostock impotriva conducätorilor legionari.Dedesubturile murdare ale acestei chestiuni vor trebui cäutate şi stabilite in mod special.

6. Acte de sfidätoare indisciplinä comise de anumiţi legionari faţä de camaradul nostru, Comandant al Bunei Vestiri, Mile Lefter, cäruia i s'a cerut cu ameninţäri şi insulte sä predea comanda,~~[illegible]~~ fapt care a determinat autoritäţile lagärului pentru motive de pazä, sä-l izoleze la infirmerie,etc.,etc.

Privite in mod obiectiv şi realist lucrurile, se poate observa cä afarä de lozincile legionare care se afişeazä de ambele tabere pentru motivarea atitudinei luate, existä şi multe mobile de altä naturä care determinä configuraţia acestor regrupäri. Astfel sä semnaläm câteva :

Primul grup demonstreazä ostentativ pentru Horia Sima şi impotriva dispoziţiunilor luate de autoritäţile lagärului,invocând ca bazä principiul legionar de „a nu-ţi läsa şeful la greu". In aceastä categorie se gäsesc :

a). Elemente de bunä credinţä care cred sincer in acest principiu şi care, necunoscând imprejurärile şi consideraţiunile reale in care s'a produs fuga lui Horia Sima, işi afirmä in mod sincer şi deschis aceastä credinţä.

b). Elemente interesate personal care cred cä situaţiile pe care le deţin in Mişcare sau pe care le vor deţine intr'un eventual regim legionar, sunt in funcţiune de faptul de a se aräta ca „oameni ai lui Horia Sima" sau ai anturajului säu apropiat. Cred cä aceastä categorie este mai numeroasä dat fiind cä in ultimii ani, pentru creare de prozeliţi,s'a cultivat contrar tuturor legilor de bazä legionare, spiritul arivist şi mentalitatea „oamenilor ataşaţi personal".

c). Elemente periferice şi neverificate care s'au refugiat peste graniţä mai mult de a se sustrage obligaţiunilor care decurg faţä de Ţarä in vreme de räsboiu şi care venite in Germania, au fost internate din lipsa de posibilitäţi de control - in lagärele legionare.

d). Elemente care n'au curajul opiniilor intime din cauza

intimidărilor exercitate, sau din dorinţa de a nu părea slabi sau de a nu se expune la diferite epitete etc., cu un cuvânt aşa zisa primă majoritară.

e). Nu este exclus să fie şi agenţi provocatori de toate categoriile şi nuanţele dat fiind că poziţia de frondăprin solidarizare ostentativă cu Horia Sima după cele petrecute, este de natură de a inrăutăţi şi micşora, sub toate raporturile, posibilităţile de eşire a Mişcării din impasul in care se găseşte. In special cultivarea unei definitive rupturi cu Germanii poate să formeze obiectivul principal al acestor agenţi.

f). Elemente care au acumulat resentimente personale faţă de cei care ne-au dat ospitalitate şi care mai mult sub imboldul lor se pun in poziţie de infruntare a dispoziţiunilor luate de autorităţile respective,etc.,etc.

Al doilea grup (mai puţin numeros) afirmă poziţia Mişcării in mod independent de persoana lui Horia Sima punând problema că plecarea fostului Comandant al Mişcării prin „călcarea cuvântului de onoare dat" il face incompatibil pentru şefia unei Mişcări a cărei spiritualitate şi educaţie are ca esenţă in primul rând legea onoarei.

Evident insă, că şi in primul caz,despre care am menţionat mai sus şi in acest al doilea grup există elemente care invoacă acest principiu de bază legionar dar care in realitate sunt mânaţi de alte mobile sufleteşti. Astfel că şi aici putem presupune că sunt :

a). Elemente de bună credinţă care cred sincer şi cu fanatism in principiile educative ale Căpitanului pe care au jurat să le apere.

b). Elemente slabe care cred că printr'o asemenea atitudine vor putea scăpa mai uşor din sârma ghimpată a lagărului pe care nu-l pot suporta.

c). Elemente care vor să participe cu orice preţ in actualul războiu, găsind aceasta ca singura eşire, după decepţiile pe care le-au avut in ultimii ani in Mişcare.

d). Eventual ca şi in primul grup, agenţi provocatori care vor să intreţină rupturi şi antagonisme in Mişcare pentru a o slăbi şi compromite in mod iremediabil sau pentru a o antrena in supralicitări de compromisuri sau renunţări in diferitele probleme vitale ale Mişcării şi chiar ale Statului Român.

e). Grupul celor bănuiţi de a fi participat la aşa zisul complot impotriva conducătorilor legionari descoperit la Rostock in Decembrie 1942, in preajma plecării lui Horia Sima şi pe care camaradul Lefter

./.

pe baza actelor care le posedă il consideră „o monstruoasă inscenare".

f). Elemente care au un atașament deosebit față de națiunea car le-a dat ospitalitate prin simpatii directe in urma cunoașterii și ap cierii acestui mare popor, legături de sânge sau alianțe,etc.

Indiferent cum se repartizează numeric aceste două grupe - in as menea cazuri numărul are o importanță secundară - ele reprezintă prin cipial două atitudini opuse care vor frământa de aici incolo Mișcarea dacă conducerea legionară nu va preciza linia de conduită care a adop tat-o in interesul Mișcării.

In nenumăratele incidente care s'au ivit și care desigur se vor ivi intre cele două grupe, intr'o atmosferă incărcată de patimă, se ating,printre altele, două lucruri esențiale atât pe plan moral cât ș pe plan politic ale Mișcării, care sunt extrem de ingrijorătoare.

1. Se pune in discuție insăși persoana Căpitanului. In excesul d zel pe care unii din primul grup il afirmă pentru Horia Sima, prin că tarea ostentativă a unor cântece improvizate ad hoc, cu tendința de a creea un mit, ceilalți opun adevăratele cântece legionare din timpul Căpitanului și astfel se alunecă spre sacrilegiul de a se minimaliza importanța Căpitanului. Este semnificativ faptul pe care il relata cam radul Lefter despre un oarecare inginer Ionescu (venit poate de curân in Mișcare dar insărcinat cu una din secțiile de poliție legionară de către Petrașcu) care indrăznea să spună : „In definitiv Căpitanul ce făcut ? A dat o ideie frumoasă pentru care ii mulțumim. Atât și nimic mai mult", după care urmau elogii comparative pentru Sima. Acest lucr devine cu atât mai simptomatic cu cât pare că este organizat mai de mult dacă ne amintim că o teză similară de comparație intre Horia Sim și Căpitanul s'a dat și grupului legionar dela Viena condus de Iosif Dumitru care in prezent conduce primul grup dela Buchenwald, spre a f susținută și desvoltată de un student legionar, la un seminar dela Un versitatea din Viena. Din această comparație reeșea,printre altele,că Căpitanul a fost un „vizionar" iar Sima „o puternică personalitate po litică și plină de înțelepciune". Evident că dacă pentru orice legio nar adevărat și pentru orice om obiectiv asemenea incercări ar stârn o nestăpânită repulsie, pentru elementele neformate,ariviste sau agen provocatori, constitue un prilej pentru râvnire la avantaje și situaț personale jucând pe o „anumită carte".

Pentru Mișcarea Legionară insă incercarea de a micșora mitul Căp tanului -a cărui spiritualitate și stil de viață și luptă a devenit u bun european - constitue cel mai odios atentat impotriva pietrei sale

./.

= 278 -

unghiulare peste care se ridică edificiul spiritual şi politic acum şi pentru veacuri atât cât va exista un neam românesc sau oameni care vor să se inalţe.

Oricine a jurat credinţă Legiunei şi Căpitanului nu poate rămâne indiferent la asemenea lucruri.

2. Se pune in discuţie insăşi orientarea Mişcării in politica externă. Se condiţionează păstrarea liniei testamentare a Căpitanului in politica externă de agreearea de către Germani a lui Sima ca şef al Mişcării şi din toată drama şi primejdiile care ameninţă existenţa Statului şi a poporului român, unii zeloşi mărginiţi nu văd şi nu se gândesc decât la perspectiva unei catastrofe in ţară pentruca „Hitler să fie constrâns de a-l accepta pe Horia Sima rugându-se de el"!!, sau dacă acest lucru nu se va intâmpla, deschiderea de perspective pentru legătur cu Maniu", etc. (cazul Fl. relatat de camaradul Lefter este edificator).

Asemenea lucruri necugetate dar foarte primejdioase pentru Mişcare pot prinde intr'o psihoză de oameni interhaţi şi prin discuţiile care se fac, pot transpira in afară şi compromite definitiv poziţia externă a Mişcării pentru care s'au făcut atâtea jertfe spre a fi utilă neamulu şi fără de care Mişcarea Legionară nu-şi poate realiza nici idealurile pe plan intern.

III. Aspectele problemelor care se pun.

Dacă problema reeducării legionare şi revenirii pe linia Căpitanului este o problemă de timp şi deci poate fi amânată pentru a fi intreprinsă temeinic in alte imprejurări când vor exista posibilităţi de contact direct cu cadrele şi masele legionare, anumite chestiuni in legătură cu problema conducerii precum şi raporturile Mişcării atât pe plan intern cât şi extern nu pot rămânea nelămurite.

In general faptele care s'au petrecut şi se petrec la Buchenwald prezintă următoarele aspecte :

I. Primul aspect : Din punct de vedere al crizei de conducere a Mişcării.

După cum se ştie criza de conducere determinată de plecarea lui Horia Sima a fost soluţionată prin hotărârea Forului dela 1 Ianuarie 1943. Principiile care au stat la baza acestei hotărâri, aşa cum le-am judecat eu au fost următoarele :

1). Miscarea să-şi rezolve cât mai repede criza pentru a nu se

= 279 =

desaza şi a fi gata pentru orice eventualitate adusă de imponderabili politici şi a putea intreprinde noui acţiuni.

2). După experienţa dăunătoare pentru Mişcare făcută cu conducere. lui Horia Sima,s'a fixat principiul de a nu se da puteri discreţionare noului Comandant inaintea de a fi fost verificat că posedă tactul necesar şi calităţi de conducător excepţional pentru ca Mişcarea să nu rişte de a fi tărâtă in aventuri neserioase.

3). Cei trei fundatori ai Mişcării (Văcăreştenii) rămaşi in viaţă au preluat in grup constituit comanda supremă a Mişcării,fiind însărcinaţi totodată şi cu funcţiuni active pentruca influenţa lor să nu rămână numai la liniile mari ci să se extindă şi la planul realizărilor ei formând nucleul central al Forului suprem care va fi organul permanent de conducere.

4). Să se ţină seama de succesiunea fixată la Berkenbrück in şedinţa dela 24 Iunie 1941 (Iasinschi-Papanace-Georgescu) precum şi de recomandările făcute de fostul conducător pentru ca structura internă a Mişcării să nu sufere sguduiri mai adânci şi păstrând cât mai mult erarhiile stabilite.

5). Să ofere elasticitate pentru normalizarea raporturilor cu conducerea germană precum şi cu Conducătorul Statului Român pentruca Mişcarea Legionară să poată participa oficial in actualul răsboiu,oferind baza de sprijin,in mijlocul ostilităţilor lumei vechi care devenea din ce in ce mai activă in opera de sabotare.

6). Să polarizeze intreaga Mişcare prin inchegarea unui nucleu solid,conţinând elemente reprezentative din toate regiunile româneşti precum şi din toate funcţiunile Mişcării (studenţime,muncitorime,tineret, etc.) prin aderarea imediată a camarazilor care nu făceau parte din For dar care erau ataşaţi grupului de comandă dela Berkenbrück. In felul acesta se dădea un centru de greutate Mişcării şi se prevenea primejdia ca in acel moment de criză, conducerea Mişcării să cadă in mâinile unor elemente străine de mişcare sau a unor legionari care n'ar fi oferit garanţii că vor apăra şi reprezenta interesele şi linia Mişcării fixată de Căpitan.

7). Să previe,prin dispersarea răspunderii pe un For constituit de mai multe persoane,eventualele presiuni ce s'ar face in legătură cu aservirea Mişcării in vederea altor aserviri,etc.

. . .

Criza de conducere odată soluţionată intr'un sens pozitiv era inutil, din punct de vedere al Mişcării, de a discuta cazul Horia Sima

= 280 =

./.

in aceste momente,oricât de indreptăţită ar fi fost motivele din punct de vedere al legilor morale legionare. Asta atât pentru a nu constitui motive de iritare pentru cei care aveau ataşament personal faţă de el, cât şi pentru a nu ne da in spectacol faţă de cei străini.

Dealtfel această ţinută ne-am impus-o şi am impărtăşit-o şi la alţi camarazi chiar din ziua arestării (18 Dec.1942) inaite deci de adoptarea soluţiei amintită mai sus,şi asta in primul rând din motive de ordin moral.

a). Indiferent cum s'a comportat Horia Sima prin fuga sa faţă de camarazii care l'au insoţit in exil şi cu toate riscurile ce le-au aruncat asupra multora din ei de a fi extrădaţi şi executaţi,fiind condamnaţi la moarte, totuşi ţinuta elegantă de legionar imi impunea de a nu sări asupra lui prin incriminări şi desolidarizări ostentative, cu atât mai mult cu cât port şi eu o parte de răspundere prin faptul că l'am acceptat să fie la conducerea Mişcării.

b). Nu vroiam să se strămute o problemă strict internă a Mişcării in faţa celor care m'au arestat şi cu atât mai mult nu vroiam să se interpreteze cumva că acest lucru s'ar face cu scopul de a se obţine uşurarea situaţiei personale,orice urmare,fie ea oricât de nedreaptă, faţă de cei cari n'au avut nici un amestec in această fugă,fiind justificată din moment ce am acceptat să fiu comandat de cel care a făcut greşala.

c). Preocuparea principală era de a localiza in mod decent cazul fugii lui Horia Sima, salvând de aici in colo,poziţia morală şi politică a Mişcării şi asta cu metodă şi eleganţă legionară,chiar dacă din cauza acestei ţinute ar putea rezulta şi unele neajunsuri prin aruncarea a ceva umbre de indoială, chiar asupra nevinăvăţiei noastre in legătură cu fuga lui Horia Sima.

d). Esenţa acestor preocupări a fost in tot timpul până astăzi,incepând cu declaraţiile date imediat la instruirea cazului şi continuând cu actele făcute la 1 şi 3 Ianuarie care au soluţionat criza,precum şi precizările făcute in faţa generalului Müller la 7 Februarie 1943 când ne-a vizitat la Buchenwald. Şi tot din aceste preocupări de a nu ne da in spectacol in faţa străinilor a eşit atitudinea celor mai mulţi dintre noi de a admite să stăm in acelaş grup cu oameni care se dovediseră prin comportarea lor)chiar numai din elementele care se cunosc până acum,desigur vor fi şi altele multe necunoscute care vor eşi la iveală) lipsiţi de loialitate faţă de camarazi şi direct vinovaţi faţă de Mişcare,atât pentru infrângerile politice cât mai ales pentru cele de ordin

moral care afectează mai adânc poziția Mișcării, răvășindu-i profund toate principiile de bază fixate de Căpitan.

In general credeam in reușita acestei formule adoptate pentru eșirea din criza acută, fiindcă imi inchipuiam că, pe lângă dragostea și grija pe care fiecare din noi o poartă pentru Mișcarea Legionară, aceasta a treia mare greșală politică a lui Horia Sima dela guvernare incoace (prima fiind nevenirea la Führer, a doua ușurința cu care s'a lăsat provocat de lumea veche precum și totala lipsă de plan cu care a reacționat fără să se consulte cu Forul Legionar) dublată de data aceasta de o mare greșeală morală, va face și pe aceia care ar fi avut legături sau recunoștință personală, să vază că nu există altă soluție pentru scoaterea Mișcării din impasul in care a fost adusă, mai ales că intreprinderea incercată a eșuat pe toate planurile, așa cum orice om cu judecată putea prevedea. Credeam chiar că insuși Horia Sima adus inapoi in Germania, cum a declarat acum un an Generalul Müller, cu toată dovedita lui tendință de cramponare, va trebui și el să recunoască că altă soluție nu există și că pentru reușita ei nu va face nici un fel de dificultate mai ales că in această soluție participau și persoane agreate de dânsul și chiar recomandate in anumite posturi.

Cheia acestei reușite insă stătea in sinceritatea și desinteresul fiecăruia dintre noi și acest lucru am ținut să-l subliniez din prima clipă și apoi in repetate rânduri, căi numai așa se poate da o deslegare serioasă crizei de conducere. Altfel orice incercare de a face din această problemă o chestiune de tergiversare, de câștigare de timp sau un paravan sub care să se continue vechea și nefasta mentalitate ar fi o mare primejdie pentru Mișcare fiindcă i-ar compromite ultima supapă de siguranță aruncând-o in convulsiuni cu urmări fatale fiindcă atunci problema răspunderilor se va pune violent și anarhic de jos in sus.

Aceste lucruri le-am precizat in ziua de 1 Ianuarie 1943 când s'a luat hotărârea amintită mai sus și s'a fixat noua linie de conduită.

Care este insă situația pe care o constatăm acum ?

Din faptele relatate de camaradul Lefter rezultă că Horia Sima sau oamenii săi de incredere, s'au pus in poziția de a torpila orice soluție chiar dacă această ar fi de natură să scoată Mișcarea din situația in care se găsește. Peste scrisorile sau formulele de succesiune pe care după spusele lui Stoicănescu, le-ar fi indicat autorităților germane (așa cum ne-a comunicat imediat ce s'a aflat de plecare) se poate vedea acum clar că toate acestea nu erau decât o toaletă pentru a-și masca aceeași situație de cramponare la șefie care a adus atâta rău Mișcării și chiar

282v

lui personal și că va aduce și in viitor dacă se va menține. Tendința de sabotare este cu atât mai mult lipsită de sentimentul răspunderii cu cât continuă să se facă chiar după eșecultotal al fugii in Italia. O serie intreagă de fapte indică acest lucru.Să enumărăm c âteva :

1. Lozinca care s'a pus in circulație atât la Buchenwald, Rostock cât și la Berlin și poate prin aceasta,dat fiind legăturile existente din trecut,și in Țară, de a rezista pentru comandant „sau„de a nu fi lăsat comandantul acum la greu",etc.

2, Aceste lozinci nu sunt eșite spontan,ci lănsate,intreținute și chiar impuse de cei interesați. Ele au inceput să circule după intoarcerea lui Pătrașcu dela Berlin,unde la Gestapo s'a intâlnit cu Stoicănescu,ceeace inseamnă că acesta din urmă,lucrând și de data aceasta cu rea credință, a spus altceva decât cele ce ne-a comunicat nouă la Berkenbrück și la inchisoarea Spandau.

3. S'a lansat chiar printre legionarii dela Buchenwald că in urma unui memoriu inaintat de Horia Sima Reichsführerului Himmler,in legătură cu viitoarea organizare a Europei(!!) acesta l'ar fi primit in audiență și raporturile s'ar fi normalizat.

4. Formulei Iasinschi recomandată chiar de Horia Sima nu i s'a dat nici o circulație de oamenii acestuia pe motivul că „odată ce s'a intors comandantul" ea nu-și mai are nici un rost ?"

5. Din felul cum s'au produs unele manifestări și reacțiuni la Buchenwald inclin a crede că pe aceeași linie de nesinceritate și minciuni,s'a invocat numele d-lui Iasinschi și Georgescu atribuindu-li-se păreri și atitudini pe care poate acestia nu le-au avut; speculându-se asupra faptului că din cauza izolării in care ne găsim,pentru restabilirea adevărului.

Deci tendința de torpilare a oricărei soluții este evidentă.Dacă această tendință pornește direct chiar dela Horia Sima sau este din inițiativa anturajului său care este și mai interesat,din motive personale in tendința disperată de cramponare,nu se poate preciza acum. Sunt insă indicii că a existat inainte de plecare. Astfel : pe lângă permanenta toleranță pe care a manifestat-o Horia Sima față de anturajul său de a denigra orice personalitate din Mișcarecare ar fi prezentat o soluție, in acest al doilea exil, atât față de Statul Român cât și față de oficialitatea germană, ar mai fi printre altele și următoarele :

a. Contactul direct inaugurat cu grupurile de legionari aduse succesiv dela Rostock la Berlin (in cassele lui Ponta) După ultima vizită a lui Rademacher la Rostock, căuta să intărească fidelități personale și asta desigur in vederea fugii proectate.

283r

b. Modificarea clandestină a jurământului legionar de inchiderea ședinței - despre care forul n'a stiut - in sensul „jur că nu voi tră[illegible] Legiunea,Căpitanul și pe Comandant",așa cum de altfel a inceput să se practice la cuiburile dela Berlin,tot cu aceeași tendință de a lega p[illegible] legionari de persoana sa de data aceasta pe calea jurământului.

c. Pregătirea de pașapoarte falșe pentru Smultea și Borobaru care trebuiau să insoțească pe Horia Sima,luate dela Atanasiu și Prunde[illegible] nu,arată că fuga luă un caracter mai mare (Nu este exclus ca și Stoicănescu și Petrașcu să se fi pregătit in acest sens.)

d. Achiziționarea de valută italiană făcută febril de Petrașcu i[illegible] mod masiv la Rostock (dela muncitorii italieni) in toamna lui 1942 ad[illegible] că in preajma fugii arară acelaș lucru.

Dar de oriunde ar porni tendința de torpilare scopul acestei acți uni este de a se arăta Germanilor că altă soluție nu există pentru Miș care Legionară,afară de Horia Sima,constrângând pe aceștia de a-l acce ta și după eșuarea incercării cu fuga,dacă vor să conlucreze cu Mișcarea Legionară.Altfel o normalizare a răpportúrilor cu Germania nu poate exista. Din această poziție,lipsită,dat fiind imprejurările,cu totul [illegible] seriozitate și simț de răspundere, au rezultat și diferite aberații ca acelea despre care pomeneam maisus și anume : a constrângerii Führerului de a-l accepta pe Horia Sima sau a unei eventuale colaborări cu Maniu in altă conjunctură, dacă acest lucru nu se va produce.

Deaceea, pentru toate motivele arătate mai sus, acest aspect al problemei il consider cel mai grav și o clarificare pentru Legiunarii de acolo, a linie Mișcării adoptată de conducere mi se pare cel mai imperios.

II. <u>Al doilea aspect</u> : <u>Readucerea armoniei in grupuril[illegible] de legionari dela Buchenwald și Rostock</u>.

<u>Realitatea</u> : După răvășirile morale din ultimii ani cu intreg cor[illegible] tegiul lor de intrigi,calomnii,denigrări,atmosfera este atât de inveninată incât cu greu se va putea face o complectă desintoxicare și deci restabilirea unei armonii integrale. Asta cu atât mai mult cu cât presiunea sârmei ghimpate a lagărului mărește tensiunea nervoasă iar eventualii agenți provocatori infiltrați sau elementele interesate o pot specula și ațâța in diferite sensuri. O intervenție a noastră pentru orientarea și potolirea spiritelor desorientate și agitate - după cum am remarcat din prima clipă - este absolut necesară și urgentă,mai ales că cei mai mulți dintre legionarii de acolo o așteaptă.Prin ea poate vom reuși ca certurile de acolo să nu degenereze in conflicte și mai

./.

284

grave din cauza fanatismelor involburate. Interesul Mişcării insă care primează cere ca ea să se facă ţinändu-se seamă de faptele relatate mai sus atunci când am discutat primul aspect al problemei. O neglijare sau ocolire a acestor fapte (realităţi) de fond şi o incercare [illegible] de restabilire a armoniei pe baza unui compromis general,sentimental şi de suprafaţă,care chiar dacă va reuşi pentru moment,dat fiind realităţile de acolo, va fi de scurtă durată şi conflictele vor cloci mai departe şi vor isbucni poate intr'o formă mai violentă,fără să fi soluţionat situaţia haotică de acum. Pentru aceste motive am crezut şi cred că un apel al nostru la armonie trebue să fie in acelaş timp şi un act de limpezire,adică :

1. Să arate fără echivoc şi cu fermitate poziţia in care s'a fixat conducerea Mişcării Legionare la 1 Ianuarie 1943 şi mai tärziu pentruca legionarii derutaţi să cunoască acest lucru; iar cei cari nu vor să se incadreze,să-şi cunoască poziţia in care se situiază.

2. Să conţină o mustrare, chiar dacă imprejurările o fac să fie mai dozată,pentru faptele nelegionare comise intre ei.

3. Să inceteze orice gesturi sau manifestări care ar constitui acte de provocare faţă de autorităţile lagărului.

4. Să se afirme hotărät că linia fixată de Căpitan in politica externă a Mişcării,de ataşament faţă de axă nu poate fi afectată de ultimile intămplări cu Horia Sima şi deci că ea nu poate fi pusă in discuţie sau condiţionate sub nici o formă.

5. Să se arate că obiectivul principal al Mişcării Legionare este de a putea participa oficial la acest răsboiu decisiv pentru existenţa Ţării şi a neamului nostru şi că faţă de acest lucru, toate celelalte agitaţii şi preocupări trebue să cadă pe un plan secundar.

6. Unitatea Mişcării trebue să fie pătrunsă şi asigurată de spiritul Căpitanului căci numai aşa se poate eşi din impasul in care a fost adusă Mişcarea.

Aceste motive in esenţă, le-am expus la 7 Ianuarie a.cr. atunci când am prezentat proectul de scrisoare apel către Legionarii dela Buchenwald.

III. Al treilea aspect: Faţă de autorităţile germane.

Prin hotărärea dela 1 Ianuarie 1943,scrisoarea prin care această hotărăre a fost inaintată precum şi prin precizările pe care le-am făcut acum un an (7 Febr.1943). Faţă de generalul Müller la Buchenwald poziţia noastră a fost precizată in legătură cu soluţia dată crizei de

conducere determinată de fuga lui Horia Sima. Totuşi prin venirea d-lui Lefter,luând cunoştinţă de o serie intreagă de noui fapte şi agitaţii, se impune o reafirmare a atitudinei noastre. După cum am mai spus, o evitare a acestei afirmări poate fi susceptibilă de interpretare in sensul unei alunecări contrarii,fiindcă autorităţile germane de care depind lagărele in care sunt internaţi legionarii ştiu precis cel puţin următoarele lucruri :

1. Deşi colonelul Pister,Comandantul Lagărului dela Buchenwald a comunicat oficial subliniind acest lucru textual : „Vă comunic că Führerul nu va mai lucra cu Horia Sima.Aceasta vă o comunic oficial",totuşi acţiunea dusă de cei interesaţi in mod ostentativ a fost ca să demonstreze că nu prezintă nici un fel de importanţă acest lucru.

2. Deşi autorităţile lagărului au luat măsuri de a nu se afişa fotografia lui Horia Sima şi a nu se cânta unele cântece improvizate ad hoc de anumiţi zeloşi ai săi, totuşi aceştia in mod provocator fac contrariul.

3. Nu este exclus prin posibilităţile pe care le au să afle şi de discuţiile neserioase ale unor iresponsabili privitor la insăşi modificarea liniei noastre externe dacă nu se acceptă o conlucrare cu Horia Sima,etc., fapt care se poate răsfrânge asupra poziţiei intregei Mişcări Din asemenea atitudini neserioase şi iresponsabile nu pot rezulta decât interpretări dăunătoare pentru Mişcare şi cu atât mai mult pentru Horia Sima personal. Astfel se poate spune :

1.Că legionarii fac aceste demonstraţii provocatoare pentrucă nu mai au incredere intr'o victorie germană şi prin aceasta vor să-şi modifacem poziţia.

2. Că insăşi fuga lui Horia Sima pe care o consider ca o greşală determinată de slăbirea nervilor agravată de preocupări egocentrice,să-i se atribue dedesubturi in acest sens dat fiind evenimentele cari au urmat cu Italia.

3. Agitarea intr'un stil minor a unei probleme secundare faţă de interesele Mişcării in aceste momente decisive pentru ţară şi neam,tocmai de către nişte cadre considerate ca elementele de elită,proectează o lumină cu totul nefavorabilă asupra seriozităţii şi maturităţii politice a cadrelor de care dispune Mişcarea,fapt care ar confirma in mod direct toate atacurile aduse de adversari ei.

4. Simptoamele de nervozitate şi lipsa de tact şi de răspundere in manifestări au atins un asemenea grad incât chiar dacă ne-ar atribui cea mai bună credinţă şi s'ar ivi o conjunctură favorabilă Mişcării Legionar - aşa cum nu este exclus dat fiind felul cum evoluiază opinia publică

din ţară,totuşi nu s'ar incumeta să dea libertate de acţiune,considerând lagărele de legionari adevărate cutii ale Pandorei. Este clar dec că faţă de asemenea posibilităţi de interpretare nu se poate adopta o atitudine care să insemne aruncarea echivocului asupra conducerii centrale. Deaceea dacă nu se intervine acum poate altă dată va fi mai gre

Evident toate aceste rătăciri s'au agravat şi prin faptul că autorităţile germane n'au comunicat hotărârea Forului dela 1 Ianuarie 1943 prin care se soluţionează criza de conducere deşi a fost inaintatăă in acest sens.

Aici se naşte intrebarea dece autorităţile germane n'au dat totuşi curs acestei hotărâri ca să ajungă la grupul de legionari aflaţi in lagăr la Buchenwald şi Rostock. Se pot presupune mai multe cauze:

1. Poate guvernul germna şi-a luat faţă de guvernul român - după fuga lui Horia Sima - angajamentul de a ţine pe legionari in lagăr făr legături cu elementele conducătoare adică nu intr'o formăorganizată.

2. Poate s'a vrut să se vadă in ce sens se desemnează curentele i Mişcare in mod natural şi neinfluenţat.

3. Poate n'au vrut să uşureze definitiva lichidare a cazului cu şefia Mişcării dat fiind că incă mai aveau nevoie pentru presiuni asupra oficialităţii româneşti. In această direcţie se pot face presupuneri şi mai indepărtate (desvoltate altă dată) pe larg) cu tendinţe de a se determina supralicitări intre grupe.

4. Poate n'au avut incredere in formula adoptată,D-l Iasinschi fiind socotit drept om al lui Horia Sima.S'ar putea ca această formulă să o fi considerat ca o nouă camuflare de tranziţie.Sau poate după eventualele obiecţiuni ale lui Antonescu in cazul când cu venirea lui la cartierul Führerului prin Ianuarie (?) i s'a supus formula, au renunţat la ea din moment ce s'a hotărât cum ne-a spus generalul Mülle: la 7 Februarie 1943 că Antonescu nu vrea şi nici nu are timp să se ocupe de problema legionară. In acest sens ar avea sens faptele relatate de camaradul Lefter că Ahrens i-a comunicat personal că Iasinschi este bolnav de nervi şi că a fost internat in sanatoriu (fapt cu totul inventat) iar pe dealtă parte mărturisirile făcute de Comandantul Lagărului Buchenwald că Dl Iasinschi şi Georgescu sunt consideraţi ca oameni ai lui Horia Sima (a se vedea intâmpinarea scrisă adresată de D-l Lefter Forului.)

Dat fiind sistemul cum lucrează gazdele noastre,nu este exclus chia ca toate acestea să fie sugestii strecurate cu tendinţa de a ajunge la conducerea centrală prin aducerea camaradului Lefter in mijlocul nostru

Dar tocmai fiindcă s'au acreditat asemenea păreri - făcând chiar

287-

abstracţie de fondul problemei - este necesar ca intervenţia noastră la Buchenwald să aibă un caracter mai ferm pentru a se inlătura orice echivoc. Nu este exclus ca părerile despre dl Georgescu şi Iasinschi că ar fi oamenii lui Horia Sima să fi fost puse in circulaţie de cele două tabere dela Buchenwald,unii cu intenţia să-i ponegrească iar alţii ca să intărească poziţia de intransigenţă a lui Horia Sima,arătând că şi in Forul legionar există elemente de incredere care susţin această poziţie.

IV. Al patrulea aspect, in legătură cu poziţia fixată de a face tot posibilul ca Mişcarea să participe oficial in acest răsboiu hotărător pentru existenţa neamului nostru.

Dacă se judecă realist situaţia ar fi următoarele piedici de bază atât cât se pot vedea din situaţia in care ne găsim- care ar putea zădărnici această străduinţă.

1. Cauză intrinsecă. Mişcarea a fost aşa de răvăşită sub raport moral şi al disciplinei incât este neapărat nevoie,pentru a putea aduce un aport constructiv in sens legionar, de o recafere (redresare) pe liniile ei iniţiale.

2. Cauză de conjunctură. Prin victoriile militare ruseşti şi prin punerea in cumpănă a victoriei intre beligeranţi,politica oficială a statului român,sgălţăităm de propaganda inamicului şi sub presiunea continuă a cercurilor iudeo-masonice, tinde spre o poziţie de neutralitate. In acest sens se subliniază că in actualul conflict România duce un răsboi de apărare impus, scuturându-se de orice aderenţă ideologică şi tinzând la localizarea conflictului cu Rusia. Concepţia de menajare a Angliei şi chiar a forţei iudaice este veche şi intimă la mareşalul Antonescu,mărturisită nouă in timpul regimului legionar,adică intr'o perioadă când victoria germană părea evidentă,astfel că in actuala conjunctură pentru politica care o duce el o colaborare cu Mişcarea Legionară i s'ar părea din ce in ce mai jenantă. Aşa poate se explică in principal toate atacurile impotriva Mişcării incepând cu discursul ţinut in toamna trecută in faţa tineretului,la inaugurarea anului şcolar şi terminând cu cele ţinute recent la 21 Ianuarie a.cr. prin sărbătorirea ostentativă făcută Ministrului de Interne,general Dumitru Popescu care a reuşit să „răpună duşmanul intern ce ataca laş pe la spate".

Neinţelegându-se semnificaţiile adânci ale acestui răsboi decisiv montat după planurile iudaice - oficialitatea românească il poartă fundamentându-l pe cunoscutele raţiuni de stat şi anume: 1. Primejdia bolşevică;2. Primejdia panslavă, (raliind in acest sens anemica noastră burghezie naţională derutată de uneltirile iudeo-masonice) şi sperând

./.

=288=

chiar la o aderență tacită a politicei de echilibru engleze,mai ales (
acum este in curs o mare bătălie diplomatică intre beliggeranți.

Totuși dacă politica engleză va continua să arate tactic,sub influența iudaismului sau de nevoie,desinteres pentru statele care le-a garantat (Polonia,Jugoslavia,etc.) sacrificându-le Rusiei care iși pre gătește o intreagă armatură disimulată pentru a le inghiți (ortodoxism panslavism,naționalism,autonomism prin modificarea constituției,etc.) pentru a-și menaja interese mai mari in alte puncte ale imperiului,nu este exclus ca Antonescu să incline iar mai pronunțat spre Germania. (punct de sprijin atunci,dat fiind curentul comunist care crește in țar să caute tot Mișcarea Legionară și poate ca un simptom al acestei nece sități trebuesc interpretate apelul la unire a tuturor (curios după 4 zile dela sărbătorirea lui D.Popescu) precum și unele articole din zia rul „Curentul" ale leui Șeicaru și a lui Sbârcea („Lari".)

3. Oficialitatea germană - după cum am arătat cu alt prilej mai p larg - a dus și duce (și-a fundamentat) politica in România ținând sea mă și invocând tot aceste două permanențe a politicei statului român: primejdia bolșevică și panslavă. Pe acestea le crede destul de puterni ce pentru a menține România in actuala poziție alături de Germania. Pe tru a-i da insă și suportul cu elanul ideologic,s'au făcut,incepând cu deosebire din vara lui 1942,străduințe de a se restabili o colaborare a Mișcării Legionare cu Mareșalul Antonescu. Aceste străduințe au fos compromise (torpilate) prin evadarea lui Horia Sima.

Totuși nu este exclus ca să se ivească o imprejurare de a face oportună reluarea acestor străduințe. Până atunci ne vor menține in ac tuala situație cu perspectiva șantajului legionar pentru ipoteza când oficialitatea românească ar vrea să schimbe politica externă. De reținut este insă că de data aceasta presiunea trebue să se facă in mod di cret. Să rezulte mai mult din situația de fapt decât să fie afișat pen tru a nu irita acum când Germania este ocupată pe atâtea fronturi și deci nu mai are forță disponibilă suficientă la spatele lui,oferind pretext lumii vechi tocmai pentru această schimbare.

4. Acțiunea de sabotare cu orice preț care s'a practicat de unii interesați și care acum culminează cu poziția care s'a luat prin agitarea ostentativă a problemei lui Horia Sima, torpilează și aceste eventualități fapt care desigur ar conveni lumei vechi din România(nu este exclus chiar ca demonstrația cu Ministrul de Interne Dumitru Popescu să fi fost un răspuns preventiv la eventualele tatonări). Pe de altă parte prin neseriozitatea acestei acțiuni de sabotare,se intărește convingerea cercurilor conducătoare germane,că in actuala situație Mișcarea

-289-

'Legionară nu are (nu dispune) de o capacitate pozitivă ci una negativă şi minoră şi= anume aceia de a sta in lagăre şi de acolo să servească pentru necesităţi de şantaj. S'ar putea concepe o poziţie clară cum menţionam la inceput,ca Mişcarea Legionară să nu se incurce in chestiuni de colaborare stând pe o poziţie de complectă intransigenţă,pe marele ei linii morale chiar cu renunţarea de a participa la actualul răsboiu şi inainte de a se reface.Susţinerea unei asemenea poziţii insă trebue făcută tot pe motive serioase.Dacă insă credem că in mod sincer s'a fixat pe poziţia de a considera lucrul cel mai esenţial al participării la acest răsboiu dedisiv - cu orice sacrificiu - atunci este elementar ca să acţioneze ferm in această direcţie, inlăturând toate piedicile care opresc atingerea acestui ţel. In general deci la toate patru aspecte ale problemei rezulta ca factor comun,o realitate de bază care nu trebue uitată nici o clipă.Mişcarea Legionară nu se poate realiza sub raport politic decât intr'o conjunctură in care ideile totalitare-naţionaliste să iasă biruitoare astfel că normalizarea raporturilor cu factorul german (mai ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ ales că cel italian şi-a diminuat aproape total influenţa) este un lucru esenţial. Această poziţie a Mişcării trebue asigurată in mod demn şi corect aşa cum cere onoarea legionară nu prin aserviri nedemne şi trebueşte apărată cu hotărâre faţă de oricine care pentru motive personale crede că se poate aranja in alte conjuncturi şi deci se poate juca cu uşurinţă cu atitudini care periclitează această poziţie. Dealtfel a fost suficient ca sorţii isbânzii germane să devină la un moment dat incerţi pentru ca şi posibilităţile ca Mişcarea Legionară să fie o soluţie pozitivă a crizei din România să scadă in aceeaşi măsură iar Mişcarea Legionară să iasă din zodia politică. Acest fapt trebue in permanenţă avut in vedere.

IV. Paralizarea Conducerii.

Relatarea unor fapte survenite recent. Pornind dela toate aceste fapte şi probleme care dealtfel au fost ridicate in şedinţele Forului cât şi laolaltă cu ceilalţi camarazi, am redactat proectul de apel către camarazii dela Buchenwald pe care l'am prezentat in şedinţa Forului dela 7 Ianuarie a.c.r.

In redactarea acelui apel am ţinut seamă şi de eventualitatea(dealtfel dat fiind imprejurările foarte probabile) că autorităţile germane centrale prin intermediul cărora se va trimite, să nu-i dea curs spre a ajunge la destinaţie,aşa cum dealtfel s'a intâmplat şi cu hotărârea dela 1 Ianuarie 1943, dar că ele in orice caz vor lua cunoştinţă

Acest fapt rezolva in mare parte aspectele politice ale problemei ridicate şi puse pentru noi prin venirea camaradului Lefter aici. Pentru eventualitatea insă când i se va da curs, am subliniat aspectul intern in legătură cu soluţia dată crizei de conducere.

In şedinţa care a urmat a doua zi am a prezentat un alt proect redactat mai sentimental şi care punea accentul principal pe al doilea aspect al problemei şi anume:realizarea armoniei intre legionarii din Buchenwald cu orice preţ,indemnându-i să dea la o parte toată urma amintirilor de mizerie,conflicte şi neplăceri. Cu toate că vedeam că in acest sentimentalism care omeneşte şi pe mine m'a impresionat,se inmoaie şi se şterge fermitatea reclamată de celelalte aspecte ale probleme aşa cum am obiectat imediat, totuşi pentruca chestiunea să se soluţioneze mai rapid m'am declarat şi eu de acord.

In legătură cu semnarea acestui apel s'a pus problema la inceput să fie semnat de toţi cei aflaţi in acest grup.Fiindcă insă se prevedeau greutăţi de neinlăturat pentru obţinerea consensului general (o primă dovadă a fost cazul Gh.Dragomir-Jilava) a rămas să fie semnat numai de către cei cinci membri ai Forului suprem prezenţi şi anume: C-dţi ai Bunei Vestiri, Ilie Gărneaţă, Corneliu Georgescu,Mile Lefter şi C-d Legionari: Vasile Iasinschi şi subsemnatul. Cu această hotărâre s'a dat camarazilor Nae Horodniceanu şi Viorel Trifa textul românesc spre a fi tradus in limba germană.Traducerea a fost mdată,transcrisă pe curat,D-lui Iasinschi de acum o lună şi ceva. Apelul insă n'a fost semnat de noi şi nici nu i s'a dat cursul pentru care a fost destinat. Intrebând mai târziu pe D-l Gărneaţă dece nu i se dă curs,mi-a dat unele explicaţii rugându-mă să mai aşteptăm,fiindcă„acum Iasinschi este bolnav şi să nu irităm mai rău lucrurile". Cu toate că vedeam că trecerea fiecărei zile diminuiază semnificaţia unei clarificări prompte, totuşi m'am resemnat cu speranţa că in acest interval de timp poate veni cineva dela Berlin (centrala) in vizită la noi,aşa cum ne anunţase cu câteva săptămâni in urmă,Comandantul Lagărului,cu care ocazie se var putea clarifica verbal şi chestiunile amintite mai sus.

La 28 Ianuarie a.cr. i-am spus din nou Dlui Gărneaţă,subliniind că a trecut o lună dela venirea D-lui Lefter şi noi n'am clarificat situaţia,iar pe de altă parte procedeul arbitrar de a ţine pe loc - fără nici o explicaţie - o hotărâre a Forului,instanţa supremă a Mişcării,nu este de natură să contribue la destinderea sufletească in acest grup,şi asta cu atât mai mult cu cât transpirase dela ceilalţi camarazi că nu se dă drumul apelului fiindcă Dl Iasinschi condiţionează acest lucru de semnăturile lui Petraşcu şi Stoicănescu. Totuşi n'am incercat o explicaţie

directă cu Dl Iasinschi pentru a nu ieşi vre'un incident care să pericliteze unitatea noastră.

Văzând că nu vine nici o clarificare cu prilejul unei alte discuţii avute cu Dl Iasinschi, i-am spus că eu nici până astăzi nu ştiu precis care este motivul pemtru care nu s'a dat curs apelului aşa cum s'a hotărât de către For. Mi-a spus textual „că nu-i poate da drumul din moment ce semnează Lefter şi nu semnează Petraşcu. Dacă semnează unul trebue să semneze şi celălalt". I-am obiectat că acesta este un motiv pe care eu il aud pentru prima dată. S'ar putea să fie intemeiat. Dar pentru a vedea acest lucru este bine ca să convoace Forul ca să hotărască pentru ca se să facă treaba care este necesară. Mi-a răspuns cu un ton cam neobişnuit că „va convoca Forul când va crede de cuviinţă". Dealtfel acest ton neobişnuit a fost intrebuinţat şi faţă de ceilalţi camarazi cari erau prezenţi. Astfel lui Groza i-a făcut imputarea in cazul C-dtului Legionar Gh.Dragomir-Jilava dece nu i s'a adresat lui care este şef şi s'a adresat D-lui Ilie Gărneaţă . Imputări similare i-au fost făcute şi lui Trifa. Mai mult, venind vorba de abuzul care se face dela un timp incoace cu intrebuintarea cuvântului „trădător" i-am invocat cazul Comandantului Mile Lefter care la Buchenwald a fost făcut trădător de un tânăr de 18 ani venit recent in Mişcare. Mi-a spus că el se indoeşte de acest lucru fiindcă i-a spus Petraşcu că nici nu există la Buchenwald un legionar aşa de tânăr şi apoi chiar dacă ar fi, Lefter este parte şi până când nu ascultă şi partea cealaltă el nu poate judeca ! I'am spus că nu se poate trata cu atâta uşurinţă spusele unui Comandant al Bunei Vestiri. Mie mi-a imputat că totdeauna am lucrat ca să iau locul de conducere. Faţă de o asemenea jignire m'am abţinut de la orice răspuns. A intervenit Nae Horodniceanu să arate că faptele mele au dovedit tocmai contrariul şi că acestea sunt năluci născocite de cei interesaţi pe care Dl Iasinschi nu trebue să le creadă, etc.

Fiindcă această calomnie a fost de mult răspândită de cei interesaţi şi in raporturile mele cu Horia Sima pentru a arunca dubiu asupra zelului, sincerităţii şi desinteresului cu care totdeauna m'am străduit să apăr liniile fundamentale ale Mişcării, ţin să precizez cu acest prilej că eu nu mi-am pierdut niciodată bunul simţ şi nici luciditatea ca să-mi inchipui că numai prin modestele mele calităţi aş putea crede că pot să ocup locul unde a stat excepţionala personalitate a Căpitanului.

Dar chiar dacă prin absurd aş fi fost inzestrat cu toate calităţile necesare pentru o asemenea funcţiune, totuşi numai faptul că sunt

2921

român de peste hotare (Macedonean) m'ar fi impiedicat să râvnesc la aces loc tocmai pentru a nu oferi un punct vulnerabil pentru Mişcare, dând prilejul celor de rea credinţă să spună că „noi Macedonenii am adus metode balcanice in Mişcare care sunt străine de sufletul românesc".

La toate aceste eşiri mi-am păstrat calmul şi i-am atras atenţia D-lui Iasinschi spunându-i in esenţă că este in interesul Mişcării ca lucrurile să nu fie tratate cu uşurinţă ci cu tact şi măsură şi că formule din care să rezulte bunul plac Căpitanul nu utiliza niciodată, cu toate că atât Mişcarea cât şi noi toţi eram in intregime opera lui. Cu atât mai mult sunt dăunătoare astăzi, când Mişcarea Legionară se găseşte intr'un impas fără precedent şi când nimeni nu poate stăpâni singur intreaga Mişcare. Numai buna inţelegere şi sincera colaborare intre noi toţi poate feri Mişcarea de convulsiuni şi ne poate scoate la liman.

La această penibilă discuţie erau de faţă Nae Horodniceanu, Dumitru Groza, Virgil Mihăilescu, mi se pare Trifa şi mai pe la sfârşit Smultea şi Petraşcu. Din toată această penibilă intâmplare rezultă un lucru nou. Nu numai că nu putem interveni pentru armonie la cei dela Buchenwald dar chiar in sânul nostru se ivesc pe neaşteptate neinţelegeri care paralizează orice posibilitate de acţiune.

Următoarele fapte mai caracteristice sunt de reţinut :

1. Toate problemele şi preocupările pe care le-am amintit in cadrul acestei expuneri şi care cer soluţii grabnice, n'au mai existat !

2. Conducerea Mişcării se găseşte paralizată, rămânând suspendată la un punct mort aşa cum dovedeşte cazul cu apelul in chestiune.

3. O hotărâre a Forului este ţinută pe loc fără ca pentru aceasta să se dea vre-o explicaţie şi nici măcar să fie convocat spre a i se aduce la cunoştinţă eventualele noui motive cu toate că in situaţia in care ne găsim, noi suntem tot timpul impreună.

4. Manifestări de neincredere spuse chiar intr'o formă jignitoare.

5. Toate acestea motivate - nu ştiu cu ce scop - prin faptul că „trebue să figureze şi semnătura lui Petraşcu pe apel din moment ce va figura acea a lui Mile Lefter".

Acest ultim punct lămureşte substratul intregei stări de spirit care de mult timp turbură atmosfera comunităţii noastre şi reduce, in ultimă analiză, chestiunea la o problemă de neincredere de fond care este insăşi origina actualei crize. Se ştie că imediat după retragerea lui Horia Sima dela conducere, am căzut cu toţi de acord pentru menţinerea unităţii Mişcării şi, ţinând seama de trecutul lui de luptător mai bătrân, să incredinţăm D-lui Iasinschi, in cadrul Forului, sarcina (funcţiunea) de a conduce Mişcarea Legionară acordându-i toată increderea, cu toate că ne dădeam seamă că acest fapt va fi intâmpinat cu

,neincredere atât de cercurile germane cât și de cele române, dat fiind că era considerat că este „omul lui Horia Sima". Speram că prin fapte și atitudine fermă pe poziția pe care s'a fixat Mișcarea să dezarmeze cu timpul această neincredere, indiferent de obligații, atașamentemm sau recunoștințe personale, dat fiind că interesele Mișcării erau prea evidente, astfel ca Mișcarea să poată intra unitară pe teren. Situația insă a evoluat in sens invers. Nu numai că neincrederea factorilor externi n'a desarmată dar și increderea și speranța noastră inițială au inceput să fie clătinate până când să ajungă in stadiul acut in care se pune astăzi. Cauza principală care a cariat și cariază această incredere au fost și sunt raporturile de dependență cu nefastul anturaj al lui Horia Sima (Petrașcu-Stoicănescu) care au cauzat atâta rău Mișcării atât pe plan politic cât și pe plan moral.

Se știe că atitudinea adoptată față de aceștidoi oameni pe care ii consideram principalii vinovați pentru tot răul cauzat Mișcării, a fost corectă (legionară) deși ei au avut in diferite imprejurări atitudini incalificabile față de noi. Pentru a nu ne da in spectacol in fața autorităților germane, după poziția in care ne-am fixat, am acceptat să stea in grupul nostru, cu toate că acest lucru putea să arunce indoială in ceeace privește sinceritatea poziției adoptate. La inceput am intreținut chiar raporturi personale in sensul de a vorbi până când s'a constatat că nici după atâtea dezastre nu se lasă de urâtele lor deprinderi nelegionare, calificând toate străduințele și grijea pentru redresarea Mișcării pe linia Căpitanului drept „bucătărie morală".

Carențe de multe ori parcă cu un caracter ostentativ manifestate de Dl Iasinschi față de acești vinovați, slăbea din ce in ce mai mult increderea, fapt care producea răceală intre noi după urma căreia sufereau lucrările Forului in legătură cu reorganizarea Mișcării. Așa au rămas in suspensie lucrările incepute privitor la redactarea statutelor organice pentru Senatul legionar, Ordinul Comandanților B.V; Forul Legionar, Biroul Politic, etc.

Tot din cauză acestei atmosfere nu s'au mai ținut ședințele comemorative pentru zilele mari ale Mișcăriimm și pentru prima dată de când există legionari la un loc nici ședințe de cuib !

Inițiativa luată de Dl Gârneață in preajma zilei jertfei Căpitanului, pentru destindere sufletească intre toți aceia care suferim pentru aceeași cauză, tindea să creeze atmosfera ca să se poată soluționa și indrepta lucrurile in stil legionar prin restabilirea raporturilor intrerupte intre diferiți membri ai acestei colectivități. Era vorba de iertarea greșelilor personale comise intre noi personal și nicidecum

./.

cele comise față de Mișcarepentru care nimeni d intre noi nu avea drep tul să le absolve inainte de a fi fost judecate.

Principiul dragostei invocat nu se putea concepe dând roade impotriva insăși a Mișcării. Acestx lucru l'am precizat categoric chiar de atunci. Și cu toată marea decepție pe care am incercat-o in seara impăcării, când cu cea mai mare sinceritate,mieam mărturisit frământări intime dare care in loc să fie complectate cu alte mărturisiri sincere așa cum se face in orice spovedanie,au fost discutate cu o surprinzătore neințelegere, totuși m'am străduit ca această atmosferă de impăcare inițiată de ziua Căpitanului să se mențină și să dea roadele urmărite. Am acceptat să intind mâna lui Petrașcu și Stoicănescu considerând aceasta ca aruncarea unei punți de a scoate niște camarazi din smârcul greșelelor in care se sbat.

Prin venirea camaradului Lefter s'a aflat de situația creeată la Buchenwald și de toate problemele grave care se ridică in raport cu factorii exteriori. S'a constatat și de data aceasta că toată turburarea de acolo care compromite Mișcarea și poate degenera in conflicte sângeroase se datorește uneltirilor și intrigilor acestor doi oameni (Petrașcu,Stoicănescu) cari ne-au mințit și pe noi toți și pe cei de acolo.

Această nouă constatare care arată că acești oameni nu se pot indrepta și că toate incercările de asemenea natură le consideră prilejuri pentru căștigarea de timp - , am pus in discuția Forului problema:

1. <u>Judecarea faptelor lor</u> sau cel puțin,

2. <u>Suspendarea</u> preventivă printr'un concediu până când se va putea judeca cazul interzicându-li-se in mod categoric orice activitate legionară.

Aceste soluții n'au fost acceptate in primul rând de Dl Iasinschi motivând că nu este momentul și invocându-se faptul că s'ar turbura inițiativa de destindere sufletească care se găsește in curs a Dlui Gârneață și s'a rămas in situația de până atunci.

Astăzi Dl Iasinschi vine și condiționează valabilitatea și eficacitatea hotărării unui intreg For,in legătură cu apelul menționat, de semnătura lui Petrașcu.

Acest fapt ridică in mod inevitabil următoarele indoieli și intrebări care in interesul Mișcării Legionare trebuie să fie mărturisite cu toată sinceritatea :

1.Sau Dl Iasinschi, din cauza slăbiciunei sale personale,nu se poate emancipa de influența nefastă a acestor oameni și in acest caz el nu poate reprezenta linia Mișcării fixată la 1 Ian.1943,

=295=

./.

pentrucă sub influenţa lui Petraşcu şi Stăicănescu ar insemna continuarea sub altă formă (mască-paravan) a aceleiaşi acţiuni dăunătoare Mişcării, fapt care nu poate fi aceaptat.

2. Sau se simte obligat să susţină pe aceşti oameni fiindcă s'ar găsi in complicitate cu ei in legătură cu fuga lui Horia Sima, ceeace ar insemna că totul până acum a fost un joc neserios pentru câştigare de timp. Eu refuz să pot concepe un asemenea lucru pentrucă dacă nu este mare merit să pot duce in eroare camarazi care iţi acordă toată increderea, este foarte greu ca cineva să poată suporta un aşa de mare păcat faţă de linia de onoare fixată de Căpitan.

3. Sau mai mult ? că motivul cu semnătura lui Petraşcu a fost in adins invocat cu intenţia provocatoare ca să se zădărnicească lămurirea lucrurilor pentrucă acţiunea iniţiată acolo (la Buchenwald) să se desfăşoare nestingherită. Asta ar insemna libertate de acţiune pentru cei care compromit şi păgubesc linia morală şi interesele Mişcării şi paralisarea acelora care vor să o apere.

4. Nu este exclus să fi fost invocată de circumstanţă pentru a se ascunde unele nemulţumiri nemărturisite determinate de clarificarea in şedinţele precedente a raporturilor prin erarhizarea stabilită intre Instanţa supremă a Forului şi funcţiunea de Comandant al Mişcării.

Ori care ar fi cauza insă, faptul că suntem paralizaţi impune o soluţie căci orice soluţie este mai bună decât situaţia paralizantă in care ne găsim.

V. Soluţii.

După părerea mea soluţiile nu sunt greu de găsit dacă se caută cu sinceritate şi in mod desinteresat. Două principii trebuesc avute in vedere in cazul nostru :

1. Sub raport intern: Desinteresul şi buna credinţă. Pentru aceasta să ne amintim de cuvintele cutremurătoare ale Căpitanului :

> „Pentru a fi biruitori, trebue să incepem prin a ne birui pe noi. A ne birui, infrângând in noi orice dorinţi, orice veleităţi deşarte, orice pofte de mărire, orice interese personale"..."Spre onoarea mişcărei noastre, la noi nu există un singur om cu astfel de boală. Iar dacă ar fi ca să apară, il voi privi cu cel mai mare desgust".

2. Sub raport extern. Principial: Orice jertfă care se cere de conjunctură pentru ca mişcarea să iasă din impas, trebue făcută dacă serveşte interesele Mişcării şi nu tinde să compromită liniile ei mari. Totuşi şi aici sunt unele distincţii de făcut referindu-mă la intâmpinarea scrisă făcută de camaradul Mile Lefter in legătură cu neagrearea de către Germani a D-lui Iasinschi şi Georgescu.

Pe o chestiune de funcţiune se poate ceda cum a fost cazul Horia Sima, Iasinschi, etc.

296

Pe o chestiune de bază insă (structurală) cum este cazul Corneliu Georgescu nu se poate fiindcă in calitatea sa de fundator al Mişcării el trebue să participe in diferite soluţii indiferent dacă este agreat sau nu, el neputând fi inlocuit in această calitate.

Din situaţia in care ne găsim eu văd următoarele soluţii :

1. Dacă se face o ultimă incercare de a se menţine formula dela 1 Ianuarie 1943 integral atunci este o condiţie ~~mmmmm~~ sine qua non ca perturbatorul caz Petraşcu-Stoicanescu care a pus in discuţie toate aceste probleme să fie judecat şi soluţionat. Sau in orice caz puşi in disponibilitate (concediu) cu intenţia de a nu activa până la judecarea lui.

Pentru risipirea neincrederii interne şi externe aşa cum cere interesul Mişcării, să fie adus la cunoştinţă odată cu trimiterea apelului şi celor dela Buchenwald. Eventual se poate sugera celor in cauză să ceară ei concediu până la judecare pentru a feri Mişcarea de convulsiuni.

2. Dacă asupra acestui lucru nu se poate cădea de acord, atunci Comandanţii Bunei Vestiri, intemeietori ai Mişcării să preia in spiritul actului dela 1 Ianuarie 1943 comanda supremă şi integrală a Mişcării, retrăgând toate insărcinările (funcţiunile) date prin acea hotărâre iar deţinătorii lor să rămână numai in funcţiunea de membrii ai Forului Suprem Legionar.

Pentru activitatea pe teren, să se dea in mod expres comanda camaradului Radu Mironovici care are posibilităţi de acţiune.

In acest caz apelul către Buchenwald poate ~~fi~~ redactat intr'o formă mai sobră (care să amintească inceputurile Mişcării) va trebui semnat numai de cei doi ctitori aflaţi aici. Totodată se va face cunoscut autorităţilor germane competente (Gl Müller) cu prilejul trimiterii insărcinării date lui Radu Mironovici. Această soluţie care oferă avantajul că simplifică discuţiile iar aderenţele cu diferite regiuni şi straturi legionare pot asigura unitatea Mişcării.

<u>O variantă</u> acestei soluţii dar mai simplificată şi poatemult mai eficace pentru actualele imprejurări este insărcinarea cu comanda Mişcării a Camaradului Radu Mironovici care găsindu-se in Ţară are mai mari posibilităţi de acţiune, dat fiind ca cei de aci fiind complet izolaţi n'au nici un fel de posibilităţi. Misiunea lor se va restrânge mai mult de a forma o supapă de siguranţă.

Aceasta ~~mi~~ se pare formula cu mai multe posibilităţi de a fi agreată de cercurile germane pentru cazul când urmăresc să-l despresoare pe Antonescu, dat fiind că nu le creează nici un neajuns in ceeace

,priveşte situaţia de aici, prin punerea de noui probleme. Dealtfel din informaţiile aduse de Camaradul Lefter rezultă că incă din timpul veri Radu Mironovici iniţiase o acţiune de destindere cu Mareşalul Antonescu iar unii legionari de acolo,intrebau la legionarii din Germania ce atitudine să ia faţă de această acţiune. Prin desemnarea lui cu comanda Mişcării se soluţionează radical toate aceste probleme care ii pun piedică.

In cazul când este adoptată atunci Forul va trebui să trimită prin autorităţile germane o hotărâre scrisă (expresă) manifestându-se totodată şi adeziunea totală de a se colabora cu Mareşalul Antonescu in vederea ducerii răsboiului in aceste momente hotărâtoare.

Aceasta ar fi - din câte se poate vedea din situaţia de izolaţi in care ne găsim - după mine,soluţiile ce se impun.

Ele pornesc din concepţia de bază că Mişcarea Legionară să nu-şi piardă structura creeată de cei peste 20 de ani de lupte pornindu-se cuu erarhizarea chiar dela fundatorii Mişcării (Numai cei lipsiţi de sentimentul răspunderii s'au putut gândi la năruirea acestui edificiu) De aceasta necesitate trebuie să fim pătrunşi cu toţii şi in special Comandanţii Bunei Vestiri care, potrivit principiului legionare fiind cei mai mari in grad le revine in primul rând iniţiativa de a interveni cu hotărâre in momentele grele in special pentru salvarea esenţei legionare.

Această constitue ultima soluţie .

In speţă ,până la soluţionarea cazului de faţă ar fi necesar ca unul din Comandanţii Bunei Vestiri, cel mai indicat după erarhia ordinului lor să conducă afacerile Mişcării.

Dacă insă lucrurile vor fi lăsate să continue târându-se mai departe in situaţia in care se găsesc atunci in mod inevitabil şi puţina disciplină care a mai rămas se va nărui iar Mişcarea Legionară va intra in <u>convulsiuni</u> din ce in ce mai primejdioase dela care nu vor avea de profitat decât duşmanii cari abia aşteaptă acest lucru. Toate jertfele şi renunţările lor de a supravieţui vor rămâne zadarnice.

Soluţia va trebui căutată atunci in generaţia cea mai tânără care insă pentru cristalizare presupune noui şi grele eforturi şi multe convulsiuni,bine inţeles dacă din acest răsboiu neamul românesc grav ameninţat astăzi va eşi teafăr. Generaţia noastră insă va rămâne ca o cracă uscată sterilă şi fără roade. Aceste sumbre şi anormale perspective trebue să trezească la toţi in modul cel mai viu sentimentul de răspundere şi să ne intărească convingerea că numai prin <u>unirea noastră</u> se pot evita noui nenorociri asupra Mişcării.

./.

In ceeace ne priveşte suntem hotărâţi aşa cum am jurat Căpitanului „să apărăm Mişcarea Legionară cu toată puterea noastră impotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere sau impotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar inalta linie morală".

Acest indemn ni-l dau şi camarazii căzuţi a căror jertfă nu o putem uita.

Am spus aceste lucruri cu toată sinceritatea pentru indreptare, fiindcă numai pe sinceritate se poate clădi ceva durabil.

Dachau, Februarie 1944.

Constantin Papanace

•

P.S.=.

Eri 12 Februarie a.cr. Dl Gărneaţă ne-a atras atenţia asupra unei modificări a legii Curţii Marţiale prin care se dă posibilitatea ca şi categoria noastră de condamnaţi să poată participa pe front incadraţi in unităţi speciale. A făcut propunerea ca şi noi să facem cerere de participare pe front. Acest lucru corespunzând unor frământări intime de a putea participa in actualul răsboiu, am aderat imediat la propunerea făcută. Am adăugat insă că soluţia participării noastre pe front cu toată semnificaţia ei, rămâne totuşi o soluţie personală şi noi având calitatea de conducători ai Mişcării trebue să ne gândim şi la o soluţie pentru Mişcare. In acest sens am propus că dat fiind că ar părea că se deschide o atmosferă de destindere care să dea posibilitatea Mişcării de a eşi la suprafaţă şi ţinând seamă că noi suntem complect izolaţi, să incredinţăm comanda Mişcării camaradului Radu Mironovici care se găseşte pe teren şi care după unele informaţii aduse de Dl Lefter pare că acţionează in acest sens. Fiindcă aceasta a doua problemă comportă discuţii, am defalcat-o de prima care am soluţionat-o in şedinţa de eri după masă in sensul ca fiecare să adreseze individual conducătorului Statului Român o cerere de inrolare.

Problema insă din punctul de vedere al Mişcării rămâne deschisă. Pusă această problemă in legătură cu expunerea făcută mai sus ar fi următoarele considerente de menţionat :

1. Din punct de vedere german : Mai intâi trebue apreciat faptul că cererile noastre inaintându-se prin intermediul german sunt in funcţiune de interesul care il reprezintă acele autorităţi dacă vor ajunge la destinaţie sau nu. Deci este necesar de a vedea cum vor privi

299

acește autorități cererile noastre și ce semnificație le vor acorda pentru a ști și noi cum să punem problema spre a le preintâmpina măcar unele din ele.

1. S'ar putea să-i <u>impresioneze</u> gestul de a merge pe front dându-se chiar in mâna adversarului, dar își vor pune și ei problema sub raportul politic.

2. S'ar putea să o considere <u>o eșire disperată</u> determinată din pierderea nervilor din cauza vieței din lagăr.

3. S'ar putea chiar să considere că este un mijloc deghizat de a eși pe teren spre a acționa intr'un sens chiar dăunător lor dat fiind simptomele ingrijorătoare dela Buchenwald amintite in cursul expunerii pe care insă noi nu le-am pus la punct chiar după ce am luat cunoștință Acest fapt este cel mai grav in legătură cu soarta cererilor noastre fiindcă aruncă neincredere și suspiciune. Deci și pentru acest motiv chestiunile dela Buchenwald trebuesc lămurite.

4. S'ar putea să vadă in eventualitatea aprobării cererilor noastre de către Antonescu o diminuare a piesei lor de șantaj care poate, dată fiind situația din Țară să le fie incă necesară. Așa dar, după cum am spus, chestiunea depinde in primul rând de interesul lor și necesitățile actuale. S'ar putea, in cazul când ar considera că cererile noastre ar fi o <u>eșire disperată din situație</u>, dat fiind că ei cunosc intâmpinarea făcută acum doi ani, cu o ocazie identică, când se atribuia intențiicriminale inițiativei de a se creea unități speciale de deținuți să ia ei măsuri pentru noi.

Pentru toate aceste lucruri este deci nevoie să privim și să soluționăm problema pe toate aspectele pentru a-i da toată unei judecăți mature. De aceea odată cu inaintarea cererilor să arătăm cum am soluționat și problema politică de conducere in sensul de a trece comanda <u>altcuiva</u> (eu am propus pe Radu Mironovici) și să facem acest lucru cunoscut lagărelor legionare din Germania.

II. <u>Din punct de vedere</u> al lui Antonescu in cazul când cererile [illegible] ajung la el. S'ar putea :

1. Să fie impresionat de gestul acesta și să le aprobe.

2. S'ar putea să se mențină pe vechea poziție, dat fiind caracterul lui puțin flexibil și considerentele de politică externă despre care am vorbit.

3. S'ar putea să fie - poate la anumit anturaj de al lui, calcule de a atrage elementul conducător legionar in Țară - printre altele și pentru a lua piesa de presiune din mâna Germanilor.

4. S'ar putea să nu admită - cu toată dorința lui sinceră de apropiere - pentru că deși noi ne-am fixat pe o poziție de colaborare in

vederea răsboiului - totuşi mai ales după cele ce se intâmplă la Buchenwald şi din simptomele din ultimul timp la noi, n'am schimbat nimic.

De aceea,dacă dorim sincer ca această acţiune de inrolare să reuşească trebue să păşim şi la inlăturarea piedicelor pe care le-am menţionat in expunere. Prin aceasta vom dovedi sinceritatea noastră.

III. Din punct de vedere al Mişcării.

1. Pentru fiecare legionar in parte aceasta este unica soluţie. Dar din cele petrecute la Buchenwald rezultă că nu toţi legionarii se mai mişcă astăzi pe linia Căpitanului.S'ar putea ca mulţi din legionarii de acolo să saboteze participarea la răsboiu din alte consideraţii. Acest lucru trebueşte avut in vedere.

2. Fiindcă este vorba de plecare pe front,problema conducerii nu trebue lăsată nesoluţionată fiindcă s'ar putea ca toate jertfele ca şi in trecut să nu-şi dea toate roadele dacă cei care vor rămâne nu se vor mişca pe linia Căpitanului pe care se inşirue aceste jertfe. Se pot ivi traficanţi de cadavre şi atunci chiar valoarea simbolică a jertfelor se poate eclipsa.

3. Interesul Mişcării este ca să participe in acest răsboi oficial,intr'un fel oarecare,fiindcă individual şi aşa au participat masiv legionarii,fapt care rezultă şi din faptul că atâtea elemente de elită au căzut in actualul răsboiu,rărind şi mai mult cadrele noastre secerate de prigoanele trecute. Cu deosebire pentru acest lucru trebueşte create posibilităţile şi cadrul necesar. De aceea,in concluzie, cred că trebue să se lucreze in sensul următor :

1. Se inaintează cererile de inrolare autorităţilor germane cu un memoriu in care să se explice pe scurt considerentele care au determinat să facem aceste cereri.

2. Acest memoriu să fie semnat de Forul Legionar şi in el să se menţioneze - bine inţeles când cădem de acord - că conducerea Mişcării o trecem asupra camaradului Radu Mironovici,anexând totodată şi scrisoarea către el.

3. Să facem un apel către legionarii din lagăre semnat tot de Forul Legionar in care să arătăm că am făcut cerere de a participa pe front şi că am soluţionat criza de conducere incredinţând comanda camaradului Radu Mironovici.

In sensul acesta aş vedea eu o soluţie pe toate planurile atât cât le putem aprecia din situaţia in care ne găsim. Şi numai in felul

acesta putem oferi şi posibilităţi de sincronizare a factorului german de care e bine să ţinem seamă,căci numai cererile simple ar părea poat un protest deghizat pentrucă suntem ţinuţi in lagăr.

Dacă totuşi aceste chestiuni nu se rezolvă şi nici criza de conducere de care am pomenit in cursul expunerii, atunci pentru ca cererile să zăbovească să se inainteze autorităţilor germane individual şi pe un formular tip.

Dachau, 13 Februarie 1944.

Constantin Papanace

....